

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΘΟΣ.

Κύριοι, γνωρίζετε τὴν πολιτικὴν μας· εἶναι ἀρχαία, ἀνάγεται εἰς τοὺς μυθικοὺς χρόνους· ἡ καταγωγὴ τῆς χάνεται εἰς τὸν μύθον· ἐπὶ Δευκαλίωνος ἀκόμη ἦτο γνωστὴ· ἐπίσης γνωρίζετε τὰς ἰδέας μας περὶ στρατιωτικῆς παρασκευῆς τοῦ ἔθνους· εἶναι ἀρχαίαι· ἡ μυθολογία ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν. Σὰς παραπέμπω εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κ. Πανταζῆ. Ἰδίως μελετήσατε τὸ περὶ Ἑρμοῦ κεφάλαιον. Ὁὰ ἰδῆτε ἐκεῖ ὅλας τὰς ἀρχάς μου. Καὶ τώρα σὰς ζητῶ ὀλίγων ἡμερῶν ἀναβολὴν. (Χειροκροτήματα).

Κουμουνδοῦρος.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ

τοῦ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ἄ! δὲν ὑποφέρεσθε! Μ' ἐρρίψατε, χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσητε ἂν θέλω νὰ πέσω. Καὶ δὲν με ἐρωτήσατε, διότι μὲ φθονεῖτε, διότι γνωρίζετε ὅτι μπορεῖ νὰ σὰς φάγω ὅλους, ἐντὸς 209 ἡμερῶν. Ὅχι, ἤθελα νὰ εἶπω 208, διότι ὁ 209τος εἶμαι ἐγώ. Καὶ τί; Νομίζετε μακρὰν τὴν προθεσίαν αὐτήν; Ἐνα σὰς ὑπόσχομαι νὰ τρώγω καθ' ἐκάστην. Εἰς ζωμόν, εἰς μπιφτέκι, εἰς σηκοτάκια, εἰς πατσάδες. Δὲν θέλω νὰ μείνη κανεὶς. Οὔτε ἐντεῦθεν, οὔτε ἐκεῖθεν. Ἄδέλφικ! ἐπροδόθην. Ἐμείνα με 55, δηλαδὴ με 52, ἐγὼ ὅστις ἔχω τὴν Ἑλλάδα ὅλην μετ' ἐμοῦ. Τί; Ἀναβολὴ πεντε ἡμερῶν; Ὅχι, ζήτημα ὑπουργικόν. Δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Θέλω ν' ἀκούσω τοὺς προδότας νὰ λέγουν ναί. Εἰς τὸν διάβολον οἱ 52! Τί με ὠφελοῦν, ἀφοῦ δὲν μοῦ δίδουν τὴν πρωθυπουργίαν; Στρατὸν, στρατὸν, 70, 80, 180 χιλιάδων. Δὲν ὑπόσχεσθε 180 χιλιάδες γυμνοὺς ὀπλίτας; Εἶπατε προδόται! Ἀφήσατέ με νὰ ὁμιλήσω. Ἐσκάσα. Σκάνω. Ὁὰ σκάσω. (Καταβαίνει τοῦ βήματος).

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΙ.

Ὅτε ἐξελέγοντο οἱ ἀντιπρόεδροι ὁ ψηφοδέκτες ἀπήγγελλε μόνον τὸ πρῶτον ὄνομα τοῦ συνδυασμοῦ λέγων: Κρίσπη; καὶ κομπανία, Ν μικὸς καὶ συντροφία.

Ὁ βουλευτὴς Ρ. πλησιάζει τὸν ψηφοδέκτην καὶ λέγει εἰς τὸ αὐτὸ του:

— Δι' ἡμᾶς λέγε: Τάδε καὶ συντροφία, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν: **Κρίσπη καὶ συμμορία.**

ΣΚΗΝΗ.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἡμέραν καταψηφίσεως τοῦ ὑπουργείου, ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, ἐποχοῦμενοι ἀμάξης, ἀναχωροῦσιν.

Ὁ κ. Βούλγαρης, ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀκόμη, τοὺς σταματᾷ.

Πλησιάζει καὶ ἐρωτᾷ τὸν κ. Τρικούπην:

— Τώρα λοιπὸν τί θὰ κάμωμεν;

— Τώρα θὰ πᾶμε 'στὰ σπητῖα μας.

— Μὰ τί λοιπὸν θὰ παραιτηθῶμε;

— Θέλεις νὰ μείνης; Ἄμαξά τράβα. (Ἡ ἀμαξά φεύγει).
Τὸν βλ. . . . (Ἱστορικόν.)

ΟΥΤΕ ΓΡΥ.

Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον παράπονον ἔπρεπε ν' ἀκουσθῆ ἐπὶ τῇ ἀλανθᾶστῳ ἐκλογῇ τοῦ καθηγητοῦ κ. **Κόντου** ὡς διαδόχου τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ. Τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ καλλιτέραν ἐκλογὴν, ἀφοῦ ἀπέβλεψεν εἰς τὸ συμφέρον τῆς σχολῆς. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τυπικῶν δικαιωμάτων, βεβαίως ὑπῆρχον ἄλλα δικαιώματα ἀρχαιότητος· ἀλλὰ προκειμένου περὶ **ἐργασίας**, ἡ ἐπιστάσια αὐτῆς ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῆ εἰς τὸν ἐργατικώτερον καὶ τοιοῦτος ἦτο μόνος ὁ κ. Κόντος.

καθόντα ἐπὶ πολιτικῷ ἐγκλήματι. Ὡς ἐκ τούτου αἱ πολιτικαὶ ἐριδες ἐξηρηθίσθησαν· αὐτὸς, διαμαρτυρούμενος κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἦλθεν ἐνταῦθα, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν γαμβρόν του ἐν τῇ φυλακῇ. Τὸ κίνημα τοῦτο ἐφόβισε τὴν ἐξουσίαν, διότι ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἕτερον τοιοῦτο, δυνάμενον ἴσως νὰ ὀνομασθῇ Ἐπανάστασις ἐκ μέρους τοῦ ἰσχυροτάτου ἐν Γενούῃ δημοκρατικοῦ κόμματος. Ἄλλ' αὐτὸς ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του καὶ γνωρίζει ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη.

Οἱ Γενουήνσιοι, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ δημοκρατικοὶ καὶ οἱ πατριῶται ὅλης τῆς Ἰταλίας, ἐορτάζουσι τὴν ἀφίξίν του καὶ διαδηλοῦσι τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτῶν. Τὸ ὄνομά του, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὸ προφέρουσι τὰ χεῖλη πάντων, τὸ χαράττει πᾶσα γραφίς. Εἶναι φυσικὸν ἂν τὸ γράψω καὶ ἐγὼ διὰ τὸ «Μὴ Χάνεσαι». Τὸ γνωρίζετε ἤδη ὅλοι τὸ ὄνομα αὐτό· εἶναι: **Ἰωσήφ Γαριβάλδης**. Παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ ἐνθουσιῶντος, τοῦ μεθύνοντος ἐκείνου πλήθους ἐχωροῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ διαδηλώσει μετὰ τοῦ φίλου μου. . . . Ὁ φίλος μου εἶναι Ἑλληνας ἦλθεν ἐκ Λιθόρου ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς διὰ τὸν Γαριβάλδην. Ἐν μέσῳ τῆς ἀμετρήτου ἐκείνης πληθούς οὐδεὶς τὸν ἀνεγνώριζεν, ὅλοι γινώσκοντες τὸν ἐγνώριζον· ἄλλ' ἂν ἀντὶ νὰ περιφέρηται μετ' ἐμοῦ, ὁμιλῶν μοι πάντοτε περὶ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς Ἑλλάδος ἡμῶν, ἤθελε ν' ἀνέλθῃ ἐν τῇ οἰκίῃ ἣν ἑκατὸν χιλιάδες ὁμμάτων ἀγωνιῶδως ἐζήτησαν νὰ δίδωσιν, ἐκεῖ, ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ Γαριβάλδη θὰ τὸν ἀπεκάλουν ἀδελφὸν καὶ αὐτὸς συστρατιῶτῃν του.

Ἐπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν χιλίων ἐκείνων ἠκολούθησε τὸν Γαριβάλδην ὅπως καὶ ὁ μακαρίτης Ἑλληνας τοῦ Ὀλύμπου, ὁ Ζήσης Σωτηρίου. Αἱ σφαῖραι, αἷτινες ἠπειλοῦν τὸ στήθος τοῦ Γαριβάλδη, διήλθον πολλάκις πρὸ τοῦ στήθους του. Οἱ Γαριβαλδῖνοι ἐνθουσιάζονται πάντοτε καὶ τὰ μέγιστα ἐκτιμῶσι τὸν Ἑλληνα ταγματάρχην ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λόχου του, ὅπου τὸ πῦρ ἐμαίνετο σφοδρότερον, αὐτὸς ὄρμα πρῶτος καὶ ἀκράτητος. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ Γαριβάλδη, μὴ δυνηθέντος ὁμως ποτὲ νὰ ἔλθῃ, ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι ἣν προσεκάλει εἰς τὰ ὄπλα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν γνωρίζετε τὴν συμπαθεῖν, τὴν Ἑλληνικωτάτην φυσιογνωμίαν του. Ἀφανῆς κρύπτεται ἐν τῇ μετροφορῶν του καὶ σιγᾷ ἀναμένων τὴν ὥραν τῆς ἐνεργείας ὡς ὁ Γαριβάλδης ἐν Καπρέρα.

Εἶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἀνευ τῶν ὁποίων ἡ δόξα ὑπ' οὐδενὸς δύναται νὰ κατακτηθῇ· αὐτοὶ ἀφανεῖς λιγύζονται ὡς ὁ Προμηθεὺς ἐπὶ τοῦ βράχου των, τείνοντες τὰ στέρνα πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ μεγάλοι πατοῦντες ἐπὶ τὰ στήθη των φαίνονται ὑψηλότεροι.

Ἐίχομεν ἀποσυρθῆ μακρὰν τοῦ πλήθους· εἰς τὴν καμπὴν ὁδοῦ τινος ὁμίλος κακῶν ἐχειροκροτήθη εἰς τὴν μακρόθεν ἀφικνουμένην κραυγὴν *Ζήτω ὁ Γαριβάλδης!* . . . Ἐκ τινος παρισταμένου ὁμίλου εἰς ἀντιφρονῶν ἐσύριζεν. . . Ἐξελθὼν τις ἐκ τοῦ πρώτου ὁμίλου προεκάλεσε τὸν συρίζοντα ἀποκαλῶν αὐτὸν χαμένον, καὶ ἐρωτῶν διατί ἐσύριζεν· οὗτος πλησιάζας ἀγερώχως, ἐρωτᾷ ἐπίσης:

- «Σὺ διατί χειροκροτεῖς;»
 - «Ἔτσι μ' ἀρέσει.»
 - «Κ' ἐμένα μ' ἀρέσει νὰ σφυρίζω!»
 - «Κ' ἐγὼ σοῦ τὸ ἀπαγορεύω!»
 - «Μπᾶ! Κ' ἐγὼ σφυρίζω 'ς τὴ μύτη σου!» Καὶ σσσ...
 - «Κ' ἐγὼ χειροκροτῶ 'ς τὰ μούτρα σου!» καὶ Πάφ!..
- Ἐπελθόντες ἀστυνομικοὶ φύλακες διέλυσαν τὴν ἑρῆν ἀπειλοῦσαν νὰ λάβῃ διαστάσεις σπουδαιοτέρας.

Ὅταν ἐφθάσαμεν πρὸ τῆς θύρας τοῦ ξενοδοχείου, ὁ φίλος μου μ' ἀπεχαιρέτισε.

— «Μεῖνε!» μοι εἶπεν. «Εἶναι ὥρα ν' ἀποσυρθῶμεν. Καληνύκτα.»

— «Καληνύκτα, **Στεκούλη**.

Ἡπειρώτης.

ΝΕΑ! ΝΕΑ! ΝΕΑ!

Νέας ἐκπλήξεις σὰς προητοίμασε τὸ
ΜΕΓΑ ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ
243— Ὁδὸς Ἑρμοῦ —243.

Αἱ τελευταῖαι ἐξ Εὐρώπης παραγγελῖαι τὰς ὁποίας ἐκόμισεν εἶναι ὅτι ὠραῖον, ἐφθηνόν καὶ πολυτελές. — Μόνον εἰς τὰ παραμύθια καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κυρίου **Μπάλλου** εὐρίσκετε τοιαύτας λάμπας. — Λάμπα ἢ *Μυδραλιοβόλος*, ἢ *Δωδεκαφίτυλος*, φωτίζει περισσότερον δύο φανῶν τῆς Δημαρχίας μας. — Ὑπάρχουν καὶ με 8 φιλύλια καὶ με 4. — *Λάμπαι ἐργατικά*, διὰ τοὺς γράφοντας, τοὺς βράπτοντας καὶ ἄλλους ἐργαζομένους, χύνουσαι τὸ φῶς ὄλον πρὸς τὰ κάτω, εὐεργετικώταται διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς. — *Λάμπαι κινεζικά*, λεπτοτάτης ἐργασίας, ὡς γυναῖκες εἶμαι διὰ χορὸν, διὰ σαλόνια μοναδικαί. — *Λάμπαι αὐλικαί*, δι' αὐτὰς δηλαδὴ, βασιλείους ἢ ἰδιωτικάς. — *Λάμπαι τοῦ τοίχου*, σπειροῦσαι τὸ φῶς ἀκτινωτόν. — Φαναράκια πολυχρώμα. — Ὅλος ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ φωτισμοῦ.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἤρξαντο ἐπισκεπτόμεναι αἱ οἰκοδόμοι τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Μπάλλου. Σπεύσατε, διότι μερικὰ εἶδη θὰ ἐξαντληθοῦν ὀγγύγωρα.

Τὸ φυλλάδιον τοῦ Ὀκτωβρίου τῆς

ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤῶΝ ΠΑΙΔῶΝ

ἐξεδόθη μετ' ὅλην τὴν εὐμορφίαν ἣτις κάμνει νὰ τρελλαίνωνται ἀπὸ χαρὰ τὰ παιδιὰ, μετ' ὅλην τὴν ὕλην ἣτις τὰ κάμνει νὰ μανθάνουν χίλια εὐμορφα πράγματα.

ΤΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ!

Μετ' ὅλην πρωτοτυπίαν συντεταγμένον, μετ' ὅλην φιλοκαλίαν τετυπωμένον καὶ τόσον καλῶς ἀκολουθοῦν τοὺς κανόνας τῆς παιδαγωγικῆς.

ΤΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑ!

Διαβάζεται σὰν μυθιστόρημα καὶ ὁμως διδάσκει σὰν ἐπιστημονικὸν βιβλίον.

ΤΙ ΠΑΙΓΝΙΑΔΙΑΡΙΚΟΝ!

Τὰ ξηρότερα πράγματα τὰ συνοδεύει νομίζεις μετ' ὀψιμὴν Στράους.

ΚΑΙ ΤΙ ΦΘΗΝΟ!

Μόνον 2 φράγκα τὸ εἶτος.

Διεύθυνσις, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 72, πρὸ τῆς Καπνικαρέας.